

Svajonų
ROMANAI

Tango

JILL SHALVIS

Kaip išvesti jį iš proto

9,79 Lt / 2013 liepa-rugpjūtis

Knygota.lt

Jill Shalvis

(Džil Šalvis)

KAIP IŠVESTI JĮ IŠ PROTO

Romanas

Versta iš Jill Shalvis, Time Out, 2012

© Jill Shalvis, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Lina Kubiliūtė, vertimas iš anglų kalbos, 2013

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-636-8

Elektroninę versiją paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Reinės galva kaip visada buvo pilnutėlė minčių, bet viena kilo aukščiau už visas ir nedavė ramybės.

- Pasakyk man dar kartą, - ji paklausė Lenos, - kodėl mums patinka vyrai?

Geriausia jos draugė ir idėjininkė - nors Lena formaliai jau nebebuvo vieniša - nusikvatojo.

- Ak, mieloji. Mes turime nedaug laiko.

Jos kartu dirbo lankytojų trūkumu nesiskundžiančiame poilsio centre Santa Rėjuje, šiauriniame rajone, mažame vidurio Kalifornijos pajūrio miestelyje. Lenai priklausė staliukas priimamajame. Reinė buvo jaunių sporto koordinatorė, o šiandieną ji organizavo kas dvi savaites vykstančią automobilių plovyklą, kad beviltiškoms sporto programoms būtų surinkta daugiau lėšų. Įsitaisiusi ant taburetės prie įvažiavimo į poilsio centro stovėjimo aikštelę, Reinė surinkusi iš klientų pinigus nukreipdavo automobilius pas paauglius, plaunančius mašinas. Ramybės akimirkomis Reinė išsitraukdavo nešiojamąjį kompiuterį. Be automobilių ji dėliojo besitartinančios žiemos sporto tvarkaraštį ir tuo pat metu diskutavo apie virus. Be

abejonės, Reinė buvo pati nuostabiausia de-
vyndarbė.

Ir truputį pamišusi dėl tvarkos.

- Maniau, kad pasinaudos internetinėmis
pasimatymų paslaugomis, - pasakė Lena.

- Taip ir padariau. Sulaukiau daugybės pa-
siūlymų susidraugauti.

Lena nusijuokė.

- Na, ir ko tu tikėjaisi?

Kavos, kelių pokštų, ryšio... Tikro jausmo,
kurio pastaruoju metu Reinei trūksta. Paskuti-
niai du jos vaikinai buvo nuostabūs, bet... ne-
pakankamai. Lena laiko ją išrankia. Iš tiesų
Reinė tikėjosi to, ką kadaise jautė, labai se-
niai, kai buvo kvaila šešiolikmetė.

- Vyrai užknisa.

- Mmm, - tarstelėjo Lena. - Jeigu jie geri -
tikrai užknisa. Klausyk, tu kurį laiką su niekuo
nesusitikinėjai, tik tiek. Sugrįžk į baseiną, van-
duo dar neatvėso.

- Visai ne, aš tiesiog buvau užsiėmusi. - Ge-
rai, na, ji kurį laiką su niekuo nesusitikinėjo.
Daug laiko praleido darbe, stengėsi šiaurinio -
visų pamiršto - rajono paauglius išlaikyti kuo
toliau nuo bėdų. Vien šitam darbui ji paaukojo
visą dieną. Reinė pasisuko į kitą automobilį.

Ponios Foster plaukai buvo susukti į patį aukščiausią kuodą visoje žemėje, be to, ketvirtoje klasėje ji buvo Reinės mokytoja. – Ačiū, kad remiate poilsio centro automobilių plovyklą, – padėkojo Reinė.

– Nėra už ką. – Jos konservatyvus kuodas vis dar tirtėjo. – Buvau susiruošusi važiuoti į pietinį rajoną, bet jie klastoja sąskaitas, džiaugiuosi, kad persigalvojau. Nugirdau, kai kalbėjote apie *sausą* laikotarpį. Leisk, suorganizuosiu tau pasimatymą su savo anūku Kilu.

Nuostabu. Apgailėtinas pasimatymas.

– Ne, tai yra...

– Žinai, jis tikras saldainiukas, – pasakė ponia Foster. – Pasakysiu jam, kad paskambintų tavo mamai ir paprašytų tavo numerio.

– Iš tikrųjų, nebūtina...

Bet ponia Foster jau judėjo į priekį, ten jos automobilį kaipmat apsupo grupė gerai išauklėtų Reinės paauglių.

Gerai, ne visi buvo puikiai išauklėti. Reinė privertė juos dirbti, grasindama mirtimi ir su-draskymu, ir jiems žūtbut reikėjo pinigų beisbolo ir mažojo beisbolo sezonui.

– Pasisekė dėl ponios Foster anūko, – sausai ištarė Lena. – Manai, jis bus su auksiniais dan-

timis?

- Mama neduos jam telefono numerio.

Tikriausiai. Na, gerai, ji tikrai pasakys telefono numerį. Reinė su Kilu kartu ėjo į mokyklą, todėl mama galvos, kad jis patikimas. Be to, praėjusią savaitę Reinei sukako trisdešimt, todėl mama pasiryžusi išleisti ją už vyro, kol dar *ne per vėlu*. Sukaitusi ir suprakaitavusi Reinė nusišluostė kaktą. Dar tik birželis, bet jau trisdešimt du laipsniai karščio, ir ji jau seniai čia sėdi. Anaheimo *Antinų* kepurė su snapiu dengė didesnę veido dalį, bet Reinė jau tėtė, kad nusvilo nosį, akiniai nuo saulės slydo šlapia oda.

Prieš valandėlę paauglius pamaitino pica, vaikai energingai šveitė automobilius ir progai pasitaikius laistė vienas kitą. Berniukai išmurkdė kelis kitus ir Reinė išspyrė keturis - tuos pačius, kurie visada pridarydavo problemų. Jie bandė jaunesnę mergaitę įkalbėti nueiti su jais į mišką. Nors praėjusios vasaros aistros Santa Rėjuje jau seniai nurimo, šiaurinis rajonas vis prastėjo ir prastėjo, o pagrindinė ketveriukė savo darbais beatodairiškai smuko kartu su rajonu.

Veikla poilsio centre Reinei buvo daugiau nei darbas. Ji nuoširdžiai rūpinosi bendruomene ir

vaikais, bet tų vaikėzų visai nedomino jos pagalba. Ji negali leisti ketveriukei grįžti, tik ne šiandien, nors jie išvadino ją pasiutusia kale, kai ji išvarė juos iš poilsio centro. Stiprūs jausmai buvo abipusiai.

- Šįvakar Rikas pažadėjo nusivesti mane vakarienės, - pasigyrė Lena.

Rikas buvo senas Reinės draugas ir viršininikas, o dabar dar ir Lenos vaikinai.

- Taip, - tarstelėjo Reinė, - jis pažadėjo man trenerių vasaros lygai. - Trenerių, kurie nedings, jei kas nors bus negerai - kaip tai darydavo savanoriai. - Sezonas prasidės už trijų dienų.

- Jis rūpinasi šiuo reikalu, - Lena pasakė kaip tik tada, kai vyras praėjo pro jas, tamsios akys, tamsūs plaukai ir neaiški šypsenėlė niekada jo nenuvildavo ir jis gaudavo tai, ko trokšta.

Dabar jis dėbtelėjo į Reinę.

- Pažadėjau, - pasakė Rikas, - ir sutvarkysiu šitą reikalą.

- Puiku, - atsakė Reinė. - Bet kada...

Bet nieko. Jis skubiai ir meiliai nusišypsojo Lenai ir dingo, sugrįžo į pastatą, kad ten parodytų savo valdžią.

- Nekenčiu, kai jis taip elgiasi, - sumurmėjo Reinė.

Lena svajingai atsiduso.

- Jeigu jis neužverstų manęs šimtais darbų - daugiau nei spėju atlikti, aš visai norėčiau pagimdyti jam vaikų.

- Mieloji, tu su juo susitikinėji. Jau metus tai darote. Sąžininga ir tikėtina, kad tu pagimdysi jam vaikų.

Lena švytėjo lyg laiminga kvailutė. Reinė nepavydėjo. Taip, Rikas karštas, bet jie tik draugai, nuo vidurinės laikų. Kaip tik dėl to gana daug žino vienas apie kitą. Pavyzdžiui, Reinė žino, kad Rikas nekaltybę prarado už futbolo tribūnų vidurinėje su pavaduojančia kūno kultūros mokytoja. O Rikas žino, kad Reinė *bandė* savo nekaltybę prarasti su jo broliu - vaikinuku, kuriam jautė apgaulingą artumą ir buvo skaudžiai atstumta. Nuo senų, žeminančių prisiminimų ji net susmuko ant taburetės.

- O jeigu mano abstinencijos periodas yra toks sausas kaip Sacharos dykuma ir amžinas?

- Viskas, ką turi padaryti, tai priimti vyrą tokį, koks jis yra. Nepradėk galvoti, kad gali jį pakeisti. Vyro negalima pertvarkyti taip kaip

namų ar automobilio. Tu įsigyji jį tokį, koks jis yra.

- Na, aš kol kas neradau tokio, kuriam nereikėtų nė trupučio remonto.

Lena nusikvatojo.

- Nejuokauk, Panele Tvarkdare.

- Ei.

- Tai tiesa, Reine, tu visada turi planą su pradžia, tęsiniu ir pabaiga. Ypač pabaiga. Turi viską žinoti, dar gerai neapšilusį kojų. Tokie pasimatymai nevykę.

- Bet turėtų būti priešingai. - Reinė pamoko kitam automobiliui, paėmė pinigus ir atidavė per daug gražos. Paaugliai gana greitai plovė automobilius ir ji didžiavosi jais. - Gerai apgalvotas planas turėtų išeiti į naudą.

- Gyvenimo meilės taip nesuplanuosi, - pasakė Lena. - Patikėk manimi, tau tikrai reikia gyvenimo meilės.

- Šiais laikais gyvenimo meilę gali gauti specializuotoje parduotuvėje, jai prireiks tik kelių baterijų. - Reinė per akimirksnį sutvarkė pinigų dėžutę ir skubiai patikrino elektroninį darbo pašta. - Trisdešimt naujų laiškų, - suaimanavo ji. Visi svarbūs ir skubūs ir Reinė privalo į juos atsakyti iki vakaro. Vargeli.

- Galiu tau šiek tiek pagelbėti su laiškais, - pasisiūlė Lena.

- Aš pati.

- Matai? Tvarkdarė.

Reinė nekreipė dėmesio į skaudžią tiesą, iš-trynė kelis laiškus ir atvertė dar keletą. Dievino savo darbą, nes darė tai, ką norėjo. Baigė verslo administravimą, bet sugrįžo čia, kad dirbtų su vaikais, kuriems reikia padėti ir atiduoti save. Senais gerais laikais ji buvo pamišusi dėl darbo. Bet dabar – po tragiško Kalifornijos pakrantės gaisro, praėjusį rudenį sunaikinusio tris iš keturių sporto aikštelių, ką jau kalbėti apie abu pastatus, kuriuose buvo laikoma visa įranga – poilsio centrui ne patys geriausi laikai. Blogiausia, kad pastato nuomos sutartis baigsis metų pabaigoje, o jie negali atsinaujinti.

Keblu buvo tai, kad Reinė turėjo šimtus vaikų, išvarytų iš sudegusių savo pačių namų. Ji troško po užsiėmimų sugalvoti jiems veiklos, kurioje nebūtų sekso, narkotikų, kad vaikai neslampinėtų gatvėmis, nevagiliautų parduotuvėse. Reinė buvo beužverčianti kompiuterį, kai jos akys užkliuvo už *Yahoo* naujienų puslapio. Rekordus mušanti žinia. Reinė peržiūrėjo vaizdo įrašą apie muštynes tarp Nacionalinės

ritulio lygos žaidėjų – Anaheimo *Antinų* ir Sakramento *Mamutų* – nutriušusiam bare.

[rašą rodė jau visą savaitę, nes... Reinė nesuprato kodėl, tikriausiai žmonėms patinka žiūrėti sporto skandalus. Klipe gerai žinomi profesionalūs sportininkai, parvertę vienas kitą, grūmėsi kažkokiam Los Andželo bare, plaikstėsi kumščiais, net dulkėjo.

Reinė pamajo kitam automobiliui ir vėl sužiuoro į ekraną: vaizdai surakino galūnes ir gamino testosteroną. Filmuota medžiaga iš Stenlio taurės finalinių rungtynių, kuriose dalyvavo abi komandos. Žaidimą užbaigė ginčytinas sprendimas *Antinų* naudai ir sužlugdė *Mamutų* svajones.

Tą vakarą bare *Mamutų* žaidėjai išprovokavo muštynes prieš keturis *Antinų* žaidėjus ir nesiliovė tol, kol netikėtai iš kažkur pasirodė vyriausiasis jų treneris. Trisdešimt ketverių Markas Diegas buvo jauniausias ir populiariausias Nacionalinės ritulio lygos treneris visoje šalyje.

Ir tikriausiai žavesnis už savo brolių Riką.

[rašė Markas, išvydęs kovą, prisimerkė ir drąsiai žengė į patį vidurį, išplėšė savo žaidėjus, lyg šie būtų buvę besvoriai. Pirmą smūgį,

švystelėjusį visai prie pat veido, Markas atrėmė ir kumščio savininką apdovanojo ilgu, rūščiu žvilgsniu.

Vyrukas krito atbulas ir mėgino sprukti.

– Pats seksualiausias vaizdelis, kokį teko regėti, – pasakė Lena, įsmeigusi akis į įrašą Reinei per petį.

Aha. Taip, tikrai. Reinė, žinoma, ir anksčiau matė besimušantį Marką. Jiedu su Riku artimai bendravo. Kadaisė ir Reinė buvo taip arti jų, augo su broliukais. Tuomet Markas buvo griežtas, protingas ir įnirtingai gynė tuos, kurie jam rūpėjo. Jis turėjo baisų mylios pločio randą, Reinė matė, kiek daug jis mušėsi. Anksčiau tuo žavėjosi, bet dabar jai visai nerūpėjo. Ji yra suaugusi, subrendusi.

Ar bent jau taip bandė save įtikinti.

Ekране rankas prispaudęs prie šonų Markas kažką pasakė. Labai tyliai, bet agresijos pliūpsnis buvo nuslopintas.

– O, taip. Ateik pas mamytę, – sumurmėjo Lena. – Pažiūrėk į jį, Reine. Aukštas, tamsus, patrauklus. *Bebaimis*. Nesipriešinčiau, jeigu man parodytų savo jėgą.

Reinės pilve sukirbėjo – ne dėl to, kad prieš valandą tik pauostė tris gabalėlius picos kartu

su paaugliais. Markas jau ne pašėlęs paauglys, jis – susitvardantis, rimtas vyras. Nepažįstamasis. Kaip jis *rodo savo jėgą* – ne Reinės reikalas.

– Lena, tu susitikinėji su jo broliu.

Kalbos apie Marką palietė žaizdą Reinės širdies kampelyje, kurį ji nedažnai prisimindavo.

– Niekada neteko taip ryškiai regėti broliukų Diegų šlovės. – Lena užaugo ne Santa Rėjuje. – Markas niekada nebuvo sugrįžęs namo nuo tada, kai aš draugauju su Riku. Būti jauniausiu, blogiausiu, seksualiausiu Nacionalinės ledo ritulio lygos treneriu atima daug laiko.

– Jis ne tavo skonio, patikėk manimi.

– Todėl, kad jis turtingas ir gerai žinomas? Todėl, kad šiurkštus kaip velnias ir šaltas kaip ledas?

– Todėl, kad jam trūksta pagrindinio organo.

Lena pasibaisėjusi aiktelėjo.

– Jis neturi pe...

– Širdies! Jam trūksta širdies! Jėzau, liaukis galvoti apie aną galą.

Lena nusikvatojo.

– Iš kur žinai, kad jis neturi širdies? – Jos akys išsiplėtė. – Jūs pažįstate vienas kitą! Žinoma, kad pažįstate, juk augote čia kartu su Riku....